

За наукові каряди

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМИТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається в 1933 р. № 11 (1504). 18 БЕРЕЗНЯ 1983 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Особлива увага — трудовий

На відкритих партійних зборах комуністів фізичного факультету були обговорені завдання парторганізації, всього колективу факультету по дальшому зміщенню трудової дисципліни та зменшенню затрат робочого часу в світлі рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС та вказівок Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Айрапетова.

В доповіді секретаря партійного бюро, у виступах комуністів і безпартійних відзначалось, що з боку викладачів порушення трудової дисципліни майже відсутні, а становище з дисципліною співробітників НДЧа факультету останнім часом, особливо після листопадового Пленуму ЦК КПРС, налагодилися. Зміщенню трудової дисципліни сприяло проведене в першому кварталі 1982 р. скорочення штатів співробітників НДЧа.

В той же час, як показав приведений в доповіді конкретний аналіз кореляції між відвідуваністю заняття студентами факультету та їх успішністю, саме в трудової дисципліні студентів закладений важливий резерв поліпшення якості підготовки молодих спеціалістів. Тут велику роботу повинні виконати комсомольська організа-

ція, учебово-виховна комісія факультету. Разом з наставниками комсомольські активісти повинні створити в групах нетерпиме відношення до поганої успішності студентів, до порушників трудової дисципліни.

У виступах відзначались також окремі факти порушення виконавчої дисципліни з боку керівників та відповідальних виконавців окремих господарів тем.

На межах відбулись відкриті партійні збори, присвячені поліпшенню техніки безпеки і трудової дисципліни.

З доповідю виступив заступник декана В. Є. Круглов. В своїй доповіді він зупинився на питаннях трудової дисципліни викладачів, співробітників, студентів факультету. Особливу увагу було приділено також техніці безпеки та поліпшенню

На чергових партійних зборах історичного факультету основним питанням порядку денного було обговорення листа ЦК КПРС «Про посилення роботи партійних організацій по забезпеченню безпеки праці та завдання партійних організацій по дальшому зміщенню трудової дисципліни». Текст листа зачитав секретар партійного бюро істфаку тов. А. К. Лозовський.

З доповідю з цього питання виступила декан факультету доктор історичних наук, професор З. В. Першина, яка говорила про трудову дисципліну в широкому плані, не зводячи питання дисципліни тільки до боротьби з запізненнями, недотриманням графіка робіт тощо, боротьба з якими важлива і необхідна, але не повинна ставати самоцілью. Доповідь, як і лист ЦК

умов праці, особливо на кафедрах теоретичної механіки і обчислювального центру, які мають електромеханічне обладнання.

В своїх виступах голова місцевому факультету доцент А. С. Семенов, директор обчислювального центру В. І. Костогриз, секретар комітету комсомолу факультету В. М. Г'ятов, професор С. К. Асланов, професор М. І. Гаврилов, декан факу-

дисципліні

Було висловлено і критичну думку на адресу бухгалтерії факультету. Ще незадовільно ведеться облік надходжень актів приймання — задачі етапів робіт за господаровами і інших фінансових документів.

Комуністи вказали на певні недоліки в плануванні запровадження науково-дослідних робіт, що проводяться на факультеті.

Партійні збори доручили партійному бюро, деканату, групі народного контролю, комсомольській організації посилити роботу по поліпшенню дисципліни студентів і співробітників, зобов'язали керівників і відповідальних виконавців господарів тем підвищити якість планування і запровадження наукових досліджень.

Запорукою успішного здійснення наших планів стане посилення відповідальності за конкретно доручену справу, максимальну зібраність кожного комуніста, кожного члена нашого колективу.

I. ТКАЧЕНКО,
доцент,
член партбюро
фізфаку.

льетуту доцент М. Я. Тихоненко відзначили важливість обговорюваного питання, дали конкретні пропозиції щодо поліпшення трудової дисципліни на факультеті, стану техніки безпеки та умов праці. Прийнято певне рішення з питань, які обговорювались на зборах.

В. КОСТОГРИЗ,
секретар партбюро
мехмату.

вирішенні цих завдань є кафедра. Велику роль відіграють громадські організації: партійна, комсомольська, профспілкова.

В постанові партійні збори відзначили, що комуністи, весь колектив історичного факультету, виконуючи рішення листопадового (1982 року) Пленуму ЦК КПРС, приділяють велику увагу зміцненню виробничої дисципліни. Підсумкова частина рішення партійних зборів спрямована на ліквідацію ще наявних у вирішенні цього питання недоліків і передбачає цілій комплекс заходів, спрямованих на підвищення виробничої дисципліни та особистої відповідальності кожного комуніста.

С. МІЛЕВИЧ,
асpirант кафедри
історії СРСР,
член партбюро
істфаку.

ПОДЯКА

За надання великої практичної допомоги морським торговим портам в переробці народногосподарських вантажів в літній період 1982 року, досягнуті при цьому високі показники в праці та активну участь в громадсько-політичній роботі нагородити Почесною грамотою Міністерства морського флоту: СКОРОХОД Людмилу Вікторівну — комісара студентського загону «Чайка-82» Одеського державного університету (РГФ, III курс), МИКИТАСЬ Людмилу Семенівну — командира студентського загону «Чайка-82» Одеського державного університету, (Істфак, III курс).

Т. В. ГУЖЕНКО,
міністр морського флоту СРСР.

МІСЯЧНИК ПРАВОВОЇ

ПРОПАГАНДИ

З 1 по 31 березня в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова комітетом комсомолу проводиться традиційний місячник правової пропаганди.

На протязі місяця для студентів організуються лекції з правової тематики, зустрічі з працівниками правоохранючих органів, випускаються стінні газети з відповідними

матеріалами, активізуються роботи оперативних комсомольських загонів дружинників (ОКЗД) університету. Особливе місце приділяється питанням трудової дисципліни.

Все це стає складовою частиною програми комуністичного виховання студентів.

Ю. КИСЕЛЬОВ,
начальник інформаційного
відділу ОКЗД ОДУ.

ЯК СПРАВИ ТВОЄІ ГРУПИ

На фоні загального

Звідусіль — по радіо, в газетах, по телебаченню — про свої трудові успіхи звивають ударні бригади. Звітує кожний, навіть найменший колектив нашої країни. А що хорошого може сказати про себе англійська група № 26 (II курс, факультет РГФ), чим порадує свій факультет, рідний вуз?

Під таким кутом зору на останній політгодині проходила розмова наших студентів. Вона виявилась надзвичайно цікавою, плідною, бо на фоні величного цілого значення малої, але потрібної, вагомої його часточки вимальовується досить чітко, приводить до глибоких роздумів, породжує особливі почуття причетності до спільноти справи всього народу, часу, бажання йти в ногу з ним.

Виступаючі — політсектор групи I. Косовець, комсорг групи В. Савельєв, найкращі по навчанню студенти І. Айбіндер, Н. Бухреєва, А. Тишкевич, І. Чарикова, — обрисувавши громадський портрет групи, рівень її здруженості, боєздатності, підкresлили, що успіхи групи ще не зовсім значні, що надалі в її житті треба сильніше використати творчі можливості кожного комсомольця, виховувати професійне уміння вчителя, уважність і дисциплінованість, громадську позицію. Наступний Ленінський залік всією групою вирішено скласти якнайкраще.

Н. ЧУМАК,
студентка групи № 26,
II курс, факультет РГФ,
староста групи.

ЛЕКЦІЇ— ЦЕ ПРЕКРАСНО!

Нерідко доводиться чути, що лекції, постійне навчання в аудиторії вже віджили себе. Дивно! Ми про це в своїй групі № 1 (І курс, філфак, російське відділення) досить живо поговорили і навіть посперечались. І мене радує, що все-таки загальний висновок такий: лекції — це прекрасно. Бо в нас чудовий складається колектив, нам є чим звітувати перед університетом, є чим гордитись. І я, наприклад, щиро горджусь своїм навчанням на факультеті, своїм курсом, групою, де навчається багато відмінників, активістів, захоплених мистецтвом і літературою. Горджусь тим, що є чудова художня самодіяльність на факультеті, що звідси йде в світ велика наука, що тут проходить гаряче громадське життя. А саме в цьому мені завжди бачиться щось надзвичайне, романтичне. Хочеться безконечно читувати Блока («Сотні слічайні черти — і ти увидаши мир!...»), або Леонова («Всі перемоги починаються з самого себе...»).

Коли світ сприймає очима величного ідеалу (тим більше — в рожевому переломленні молодості), художнього пізнання і відкриття, то хочеться працювати з великою віддачею, радість стає творчою «зоряною миттю», котра завжди пов'язана з чимось більшим, ніж тільки особисте, приватне. Можливо, саме тоді, коли людина виходить за межі свого «я», живе усім, що її оточує, сприймає його як музичу, з усіма дисонансами і протиріччями, вона розуміє, що прекрасна традиція, виверена віками, це надовго залишиться в силі.

Я не уявляю собі, як можна навчатися тільки в бібліотеках, в читальніх залах, перед телевізором, і не слухати щодня лекцію в аудиторії, не співпереживати напруженій і цікавій, таємничій і вічно манілів процес пошуку істини, творчий процес живого мислення, який проходить на твоїх очах...

Е. ШВЕЦЬ,
студентка 1 групи,
І курсу філфаку
(російське відділення),
комсорг групи,
відмінниця навчання.

18 березня в ОДУ відбулась конференція представників трудових колективів, підрозділів університету, на якій було заслухано і обговорено звіт головної групи народного контролю ОДУ та обрано новий склад головної групи НК університету.

Звіт про конференцію буде опублікований в наступному номері.

Це мене вкрай дивувало. І ми навіть сперечалися. Щоб підтягнути в навчанні відстаючого студента, серед бюро факультету і курсів організували справжній диспут.

— Чи не забагато честі для однієї особи, з якої, як показують факти, і справжнього географа не вийде. Як не вийшло вже математика, бо знову захоче поміняти майбутню професію. То хай шукає себе на заводі, у вирі бурхливого життя. І йому корисніше і для держави менше затрат... — Так я запитую свою бойову подругу по навчанню (ми з однієї групи), по комсомольській роботі.

— Е, ні! Того, хто прийшов до нашого колективу, ми не маємо права залишати останою, не працювати з ним на всю силу, не проявити свою увагу, піклування. Тільки справжній колектив здатний показати людині, небі в дзеркалі, смисл її життя — позитивний чи хибний. Боскаже колись: не вчили, не підказали. Сьогодні випустимо з поля зору Миколу Яременка, завтра іншого... Ні!

Так відповідає мені Галина Глущенко, студентка IV курсу геофаку, комсогр факультету, кандидат в члені КПРС. Відповідає з пафосом, нагадуючи комсомолок 20-х років.

Говорити зараз доводиться в коридорі, при вході на факультет, де Гала на перерві запитує у чергових про тих, хто запізнився. Сьогодні, виявляється, запізнилось 5 студентів.

У відповідь лаконічне: це багато!

— Але ж, — заперечує не без гордості помічник комсорга Юрій Глигalo, — щодня їх зменшується! Ми ж не склали рук, працюємо, то й результат краще. Скільки запізнень зафіксували місяць тому? Аж 15! Скорі їх не буде зовсім. А студентів в нас чимало — 650...

Далі ділову розмову члени факультетського бюро КСМ продовжують після заняття у 88-ї аудиторії, де вони часто збираються, якщо

вже майже закінчену. Цього разу геологи і географи матимуть що читати і на що погодитись. Хтось із активістів кідає ніби про себе, але натхнено: «Треба випустити особливий спеціальний номер, в якому помістити б цілу «Пам'ятку громадянину» — тобто уривки із статей, бісід викладачів та вчених нашого факультету про такі складні поняття, як громадянськість, ідейність, інтернаціоналізм, патріотизм, мораль,

студрадівців. Але є і негативні картини, деяким студентам не до вподоби високий трудовий та естетичний рівень колективного життя, з ними важко боротися. А трохи навіть доведеться викликати в деканат і в бюро для надзвичайно строгої розмови.

— Розмова буде і, боюсь, не одна, але ж і розмову треба влаштувати так, щоб не доганю пахла, а чимось людянім, яскравим, витонченим. Як впливає величина ске-

робту окремих відділень ФОПу, зокрема — лекторське: що замало читається нами лекції в школах, на заводах, а не завадило б, говорить Гала, читати лекції і в області, пропагуючи свій рідний факультет, нашу величну науку. Вона може з гордістю відзначати трудові успіхи всього студентського колективу («Ох, як же добре ми попрацювали восени на колгоспних полях! А консервний завод!»), якийсь вдалий культурний захід. («Незаважди запам'ято наш творчий вечір, присвячений утворенню СРСР»), і тут же може перейти до гострої розмови про недоліки у навчанні, в громадській роботі цілого ряду студентів. І, що цікаво, таких студентів, з якими Гала Глущенко веде особисту боротьбу за них же самих (звичайно — разом з деканатом, з комітетом ЛКСМУ ОДУ) значно меншає. Чи не тому декан факультету доцент О. І. Полоса щиро шкодує, що бойовий комсогр факультету, котрий уміє сам працювати і запалювати інших, вже незабаром закінчує своє навчання?

І це тільки окремі штрихи про ту велику роботу, яку проводить на факультеті наш чудовий комсогр, комуніст Галина Глущенко. Висока думка про неї в деканаті, авторитет серед друзів по навчанню і роботі — то справжня нагорода за цілеспрямованій, творчий, людяній характер молодого активіста.

Н. СТАДНІЧЕНКО,
студентка групи економ-
географії IV курсу
комсогр групи.

З НЕВИЧЕРПНИМ ВОГНИКОМ

тут не проходять лекції, семінари, практичні — постійного куточка ще немає. Троє комсомольців — Олена Бельченко (оргсектор), Любка Козлова (ідеологічний фронт), Олександр Разумов (зілпівдальний за факультетську стінніску) — розіклили на столі святкову газету «Земля і надра», гаряче обговорюють її літературні та художні якості. «Ось тут потрібен лозунг, більше б яскравості в цьому місці». — «А замість цієї млявої статейки давайте помістимо нарис або репортаж про громадську роботу кращих студентів в середній школі, де вони як вчителі комсомольці, глибоко і всебічно, тактовно й уміло вникають у діяльність шкільного комсомолу та пionerii». Остання пропозиція належить Галині Глущенко, котра деякий час мовчики оглядала газету, в принципі

закон, Вітчизна, конституція, комуністичне суспільство, світогляд, праця...

— А що — ідея чудова! — підтримує активіста комсогр. — І ми візьмемо за неї відразу ж після місячника правової пропаганди, який проводять студенти-юристи. І нам допоможуть наші старші товариши по комсомольській та партійній роботі — зав. кафедрою економічної географії професор О. Г. Топчієв, доцент кафедри фізичної географії Ю. О. Амброз. А зараз наш побутовий сектор Наташа Печерникова розкаже про ранковий рейд в п'ятому гуртожитку. Мене цікавлять окремі кімнати, окремі нерадиві комсомольці, а вони ще, на жаль, є...

— Це був черговий рейд бережливості, боротьби з порушенням дисципліни, — розповідає Наташа, перераховуючи все, що порадувало

ля з захмарною вершиною, як впливає музика Баха, готичний собор — як чудо!.. Одних хвилює все — від «літаючих тарілок» до понаднормних зірок, від того, що говорить про світову гармонію Іван та Олексій Карамазови у Достоєвського, до долі аборигенів Південної Африки. А інших цікавлять лише свої «вузькі проблеми»... Чому! Уявіть наш світ без «громаддя» наших планів та ентузіазму п'ятирічок, без Дніпрогесу і БАМу!..

З неменшим хвилюванням і запалом вирішують члени бюро і цілий ряд інших проблем, бо їх бентежить все: і те, як виступить на огляді конкурсу колективів художньої самодіяльності геофак, як пройде День факультету, перший весняний суботник на території гуртожитку, черговий Ленінський залік. Ще треба посилити

СПРАВИ ТВОЄЇ ГРУПИ

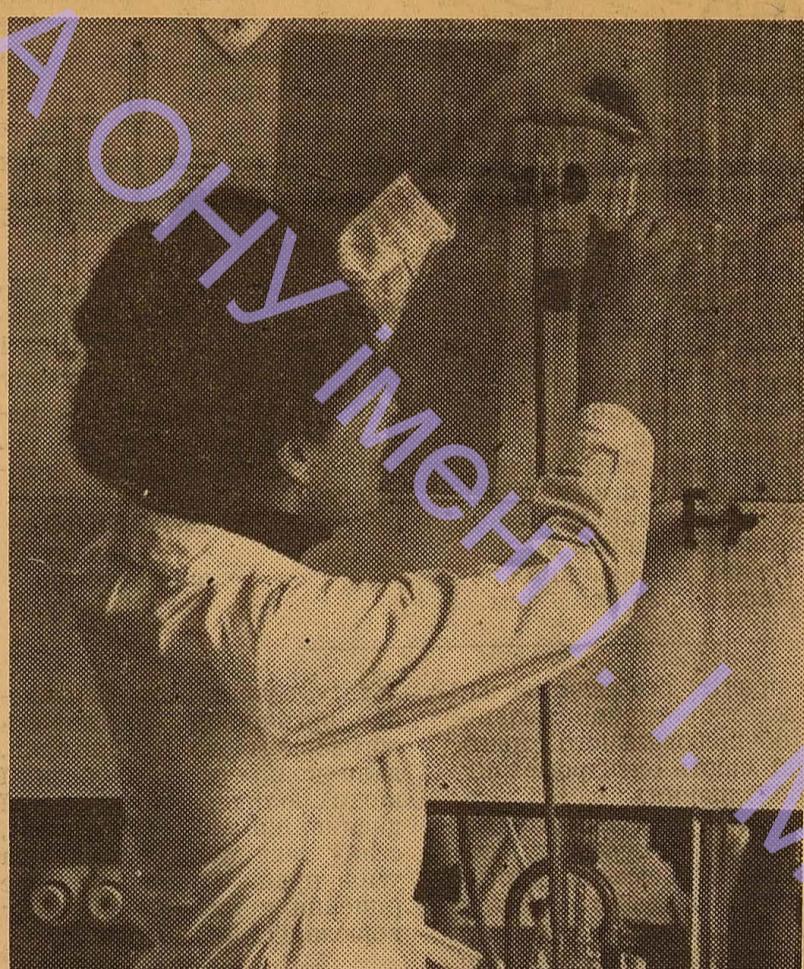
А треба ще краще

нас багато активістів, чудових студентів, імена яких можна називати з гордістю не тільки в групі, але й на курсі: це Іра Яковенко, академсектор, дівчина виняткових знань, здібностей (постійно спілкуються з лабораторією фізичного інституту, робить самостійні дослідні експерименти як хімік), завжди бюро КСМ прікіплює її до відстаючих в навчанні, щоб витягати їх з «неудів». І це, між іншим, кращих студентів завжди дивує: витягати можна тільки тих, кого примусили навчатись, а не коли ти сам обрав собі професію і повинен працювати над собою всі п'ять років, а не тільки під час сесії.

Добре слово хочеться сказати про Віку Бабакіну — політсектора групи. Теж являється для багатьох студентів консультантом з ряду предметів. І робить вона це з великим піднесенням, бо любить навчатись, допитлива, є в ній ота ломоносівська пристрасть до знань, до наукових та громадських ідеалів. Успішно працює також в науковому гуртку з аналітики.

З задоволенням назву старосту групи Наташу Хасєцьку, яка вчиться майже на п'ятирічки, це чудовий активіст групи. Є в нас цілий ряд і інших прекрасних активістів (Л. Павловська, А. Пінчак, О. Орлова і т. д.), яким не завадило б підітягнутися в навчанні. І навпаки, ряд студентів (І. Алешкевич, А. Чорнобай та ін.) добре навчаються, зате як активісти пасивні. А чому? Звідки така пасивність до загальних справ колективу, до його успіхів, престижу? Це все ті питання, які дуже бентежать наш комсомольський актив, про них ми незабаром поговоримо на комсомольських зборах групи. Адже жити і працювати треба ще краще. І для цього у нас є всі можливості.

Т. ПІРУС,
студентка групи
№ 2 III курсу хімфаку,
комсогр групи;
О. ВОЛЧКОВА,
профорг групи № 2.

ПОШУК.

Фото О. Дроздова.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

МЕНІ ПОЩАСТИЛО

Завершаючи багаторічну роботу над дисертацією з комплексної мистецтвознавчої теми, я зустрівся з великими труднощами при оформленні списку літератури, який складає понад 300 назв книжок, архівних матеріалів, буклетів, програм театральних спектаклів, рецензій на семи мовах.

Не дивлячись на консультації бібліографією ряду бібліотек, в тому числі Всесоюзної ім. В. І. Леніна, Ленінградської ім. М. Е. Салтикова-Щедріна, робота над списками проходила з величими труднощами.

Привести список літератури в порядок, скласти його структуру так, щоб вона підкреслювала достоїнства дисертації, виправити численні помилки в бібліографічних списках мені пощастило тільки тоді, коли я зустрівся з співробітницею НБ ОДУ О. Ю. Ноткіною.

Неодноразово спілкуючись з Ольгою Юдівною, і часто після її трудового дня, я переконався не тільки в її високій професіональній компетентності, але і також у великому терпінні, активному бажанні допомогти безкорисливо зовсім незнайомій людині.

Щиро дякую Ользі Юдівні, прекрасному спеціалісту і чудовій людині. Як не вистачає нашим бібліотекам (і не тільки бібліотекам) саме таких трудівників!

Г. ІСАХАНОВ,
заслужений актор УзРСР, доцент
Одеської консерваторії.

ТРУДОВИЙ ДЕСАНТ

В науковій бібліотеці ім. М. Горького 15 років пустували підвальні приміщення. У них було повно будівельного сміття, відходів, щебеню, дощечок. І саме ці підвали були вкрай потрібні відділам бібліотеки, де передбачалось розмістити ходильні установки і кондиціонери для регулювання температури і вологості повітря у книgosховищах.

І невідомо, скільки б ще пустувати підвalam, якби за цю справу — очищення їх, приведення в належний порядок — не взявся комітет комсомолу ОДУ та фізичного факультету.

В підвалах з'явилися 11 студентів — першокурсників, які цілих два тижні очищали приміщення від брухту, гнилих матраців, залишеної арматури. Роботи було багато, причому важко: все сміття доводилося виносити на носилках з підвалів через другий поверх. Але ударний час проходив швидко, навіть з веселими жартами, бо кожний студент відчував за собою велику відповідальність.

У звільнених підвалах робітники БМУ відразу ж встановлювали необхідне обладнання. Справа посувалася швидко. І саме те, що студенти відразу бачили результати своєї праці, надавало снаги, підбадьорювало. Всі працювали ударно, але хотіться відзначити особливу працьовитість таких юнаків: Миколу Вардаря, Ігоря Шарфа, Сергія Нестеренка, Віктора Приймака, Леоніда Толочка, Сергія Мордюка. Між іншим, ці студенти і навчаються «на відмінно».

Яким же був радісним той день, коли прораб будівництва з подякою прийняв у них зроблену роботу! Комсомольці проявили справжній комсомольський характер.

Л. МАРУШЕВСЬКИЙ,
слухач школи
молодого журналіста.

**Карл Маркс:
роки життя
і боротьби**

(До 100-річчя з дня смерті
і 165-річчя з дня народження
К. Маркса).

Виникнення марксизму стало революційним переворотом в історії громадянської думки. Соціалізм перетворився з утопії в науку і в поєднанні з міжнародним революційним рухом збройів та програмою, спрямованою на повалення експлуататорів і соціалістичне переворення суспільства.

Людина, яка вперше дала соціалізму і всьому робітничому руху наукову основу, — Карл Маркс народився 5 травня 1818 року в німецькому місті Трір у сім'ї адвоката. Маркс вивчав в університетах Німеччини юридичні науки, філософію та історію.

Політичний рух у Німеччині 40-х роках одразу втягнув молодого Маркса у русло класової боротьби. Маркс був насамперед революціонером, як у громадянському житті, так і в науці. У Маркса зявляється глибокий інтерес до соціальних проблем найбідніших верств суспільства, що приводить його до вивчення економічних питань. Маркс подає допомогу німецькому робітничому класу в розробці стратегії і тактики боротьби за об'єднання Німеччини революційно-демократичним шляхом.

В 1867 р. виходить у світ перший том головної праці Маркса «Капітал», над яким він працював до кінця життя і якому віддав 40 років напруженій теоретичній діяльності. В «Капіталі» він розкрив економічний закон руху капіталістичного суспільства, показав історично минущий характер капіталізму і неминучість його зміни соціалізмом. Маркс пристрасно підтримує Паризьку комуну 1871 р., з досвіду якої він робить глибокі висновки для марксистської теорії про державу і революцію, про необхідність союзу робітничого класу і селянства як основи її успіху.

14 березня 1883 р. Маркс помер. Його поховали на Хайтеському кладовищі в Лондоні. Промову на могилі свого соратника і друга Енгельс закінчив пророчими словами: «І м'я його, і справа переживут вік!».

Справа Маркса, який вказав людству шлях до соціалістичного оновлення світу, живе і перемагає.

**В. МАКАРЕВИЧ,
кандидат
історичних наук
(АПН).**

ХІМІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТУ—50 РОКІВ

10 березня 1933 року. В указі Ради народних комісарів є пункт, в якому говориться: «Організувати в Одеському державному університеті хімічний факультет».

Саме так, 50 років тому, почалася історія нашого факультету. Історія, що має прекрасні імена, традиції, трудові подвиги і наукові досягнення. З цією урочистою датою — днем створення факультету — співпала також і інша — проведення традиційного десятого Дня хіміка. Тому в цьому році головна тема Дня хіміка — 50-річчя факультету.

Свято почалося вечірньою програмою в Палаці культури студентів ім. Ф. Е. Дзержинського. Викладачам і студентам надовго запам'ятатося виступи факультетського вокального ансамблю, який виконав пісні: «Ім'я нам — комсомол», «Глядати на нас фронтовики», «Молодості, труд, единство», соло на гітарі студента II курсу Фернандо Фернандеса та ін. Глядачі побачили прекрасний балет в сучасних ритмах, поставлений співробітником факультету Є. М. Колчинським, та не менш за-

хоплюючий спектакль МХАТу (малого хіміко-аналітичного театру) «Большая перемена».

Колектив факультету привітали з 50-річчям делегації, які приїхали із Московського, Харківського, Ужгородського, Київського університетів та Ленінградського політехнічного інституту.

Ранкова програма, що проходила на факультеті, святково прибраному, в Великому хімічному залі, складалася із привітань курсів і традиційної прес-конференції з викладачами факультету.

Ювілейний день факультету пройшов яскраво, барвисто, весело, цікаво, тому надовго залишиться в нашій пам'яті.

Хочеться подякувати викладачів факультету О. М. Чеботарьова, О. І. Присяжнюка, В. А. Карпіченко та студентів С. Мельник, А. Редера, В. Майнову за активну участь і велику допомогу в підготовці і проведенні на високому інтелектуальному і художньому рівні свята.

**С. ПАВЛЕНКО,
член партбюро
хімфаку.**

«Родительский дом— начало начал»

Приклад багатьох факультетів університету свідчить, що тільки в тісному творчому союзі з практикою можна сьогодні вести підготовку кваліфікованих спеціалістів.

Саме про це йшла мова на вечорі «Родительский дом — начало начал», присвяченому виховним традиціям сімейної педагогіки. На вечорі, організованому кафедрою української літератури для студентів старших курсів, виступили зі своїми спостереженнями над народним досвідом сімейного виховання, його прогресивними традиціями батьки студентів: М. Н. Шевченко («Слово батька в моральному вихованні») і О. Д. Рига («Народна педагогіка про працю як виховний засіб і мірило людської порядності»).

У підготовці і проведенні цікавого заходу активну участь взяли випускники філологічного факультету — відмінник народної освіти С. М. Форад («Творче використання народної педагогіки у Малодалинській середній школі м. Іллічівська»), Р. О. Балабан, вчитель ПТУ №17, м. Одеси («Сімейні традиції родини Коцюбинських») — та інші.

Із змістовними рефератами виступили викладачі філологічного факультету: старший викладач кафедри української літератури Л. Г. Холоденко («Газета «Правда» про народну педагогіку», лоцент кафедри теорії і методики літератури Т. В. Чередищенко («З чого починається громадянин? Сімейне виховання молоді вардайців»), доцент кафедри психології М. Ф. Будіяnsький («Соціально-психологічні проблеми спілкування в сучасній англійській і японській сім'ях»).

Одеський прозаїк, випускник філологічного факультету, автор роману «Батько» Олекса Шеренговий виступив перед присутніми зі своїми міркуваннями про роль народної педагогіки у вихованні підростаючого покоління. Виступ викликав у студентів зацікавлення творчістю молодого прозаїка.

Велику увагу на вечорі було приділено такому надійному виховному засобу народної педагогіки, як народна пісня.

**Світлана ГАРАСИМЧУК,
студентка IV курсу
філологічного факультету.**

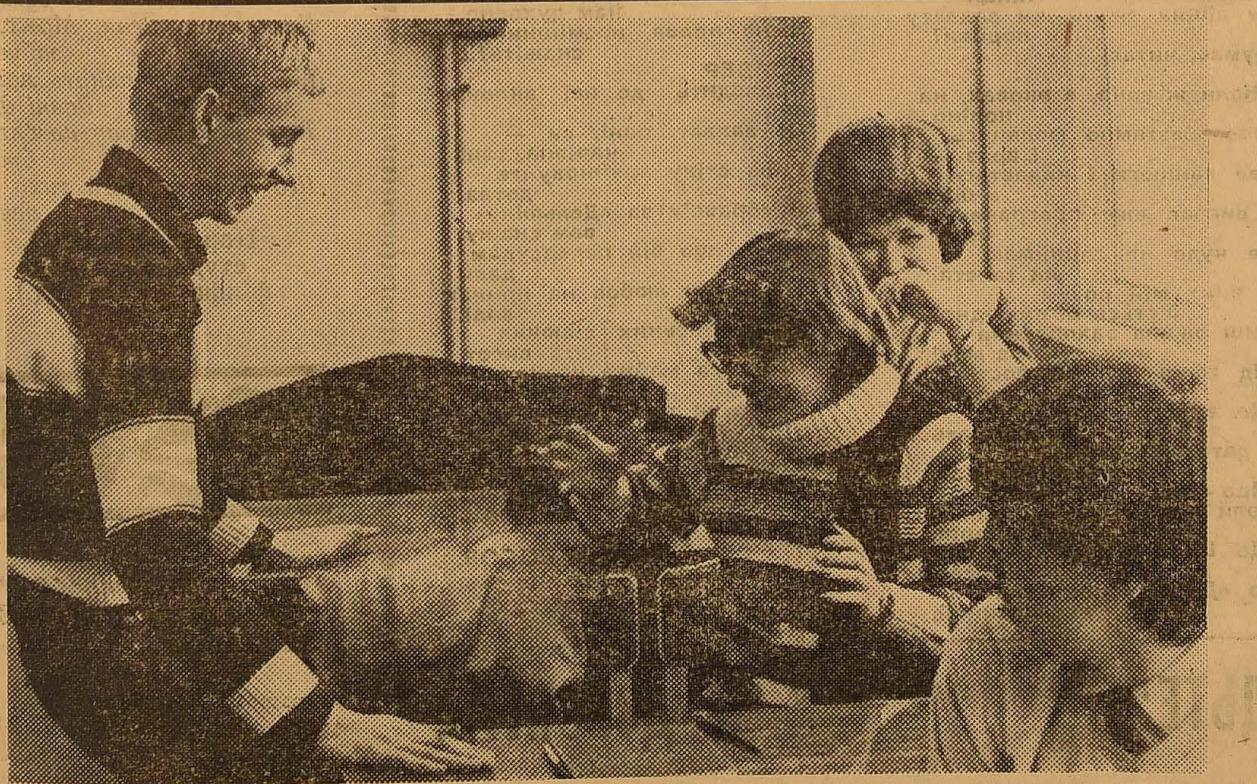

Фото О. Дроздова.

ДО 20-РІЧЧЯ ОБЛАСНОГО СБЗ

Будемо пам'ятати БУДЗАГІН!

В цьому році виповнюється 25 років Всесоюзному студентському будівельному загону. За півторіччя своєї діяльності в школі трудового загартування пройшли близько 9 млн. юнаків і дівчат, виконаний об'єм робіт склав приблизно 17 млрд. крб. Одеський обласний студзагін — бойова ланка ВСБЗ. Цим літом в 20-й раз одягнути форму бійців СБЗ студенти вузів, щоб внести свій вклад у вирішення завдань третього, серцевинного, року XI п'ятирічки.

Студенту, котрий їде в будзагін, цікаво знати історію становлення СБЗ в нашому університеті.

Заступник секретаря комітету ЛКСМУ, командир об'єднаного будзагону Геннадій Антиленко зустрівся з одним із перших керівників патріотичного руху в м. Одесі, вихованцем історичного факультету, секретарем комітету комсомолу ОДУ, а нині — начальником Одеського морехідного училища технічного флоту СРСР — Фінляндія» Анатолієм Сергійовичем НІЗОВИМ і поставим йому кілька запитань:

— Анатолію Сергійовичу, 1964 рік ввійшов в історію обласної комсомольської організації як рік народження студзагонівського руху. Тоді ви, комісар, очолювали перший зведений студентський загін міст Одеси, утворений із загонів ОДУ, політехнічного інститутів для роботи в Камишинському районі Кустанайської області. В 1965 році в тому ж ранзі вам довірили об'єднаний СБЗ України і Молдавії. А яку була сприйнята ідея СБЗ в нашому університеті?

— Ідея формування будівельного загону як в місті, так і в університеті давно чекала свого запровадження. Не давали спокою повідомлення про успіхи загонів інших областей і республік. Кожного із нас захоплювала романтика праці, бажання додати до відомої слави ВСБЗ і свою частку. Трудовий загін як самостійна одиниця — це було щось нове, свіже в студентському житті. Ми з захопленням сприяли повідомленням про записи в перший СБЗ. Від заяви не було відбою. В загін потрібно було набрати 50 осіб, а бажаючих взяти участь — 5—6 разів більше. Командир загону Володимиру Гринчуку і комісару Анатолію Грицу, тоді студентам історичного факультету, було нелегко. Уявляєте, яка була відповідальність для перших учасників трудового семестру за доівр'я? Пам'ятаю, проводи місцевого загону відбулися на привокзальній площі. Тисячі людей, батьків, викладачів, просто мешканців міста, прийшли нас проводжати в далекий край. Вірите, всі плакали, нібито розлукалися з нами назавжди. Грав духовий оркестр. Нас чекав поїзд...

— І одеситів, звичайно, прийняли, з великим захопленням в незвідному краю?

— Приїхали працювати в радгосп ім. М. В. Фрунзе Камішинського району. Спочатку нас зустріли з деякою недовірою: мовляв, знаємо вашого брата — гітари, пісні, жарти, а тут потрібно працювати. Але своїм відношенням до праці студенти зуміли завоювати іншу думку про себе. Ми будували корівники, телятники, ремонтували школу, в безлюдному степу зводили будинки. Нещадно смалило сонце, від утоми валилися з ніг. Та пам'ятали про відповідальність і рідний вуз. У вільний час надавали допомогу ветеранам по господарству, організували піонерський табір — «Супутник». 2,5 тис. книжок передали місцевим школам. Сьогодні стало моралью нормою для кожного бійця брати участь у всесоюзній кампанії «Комсомол — сільській школі», а тоді все це тільки починалось. Видавали газету — друкований орган «Ми — будівельники». Як до-

— Чим пам'ятними стали для вас трудові семестри тих років?

— Багато чим. Особливо — участью в першому Всесоюзному зльтоті переможців студентської ціліни в грудні 1966 року в Москві. Кремлівський Палац з'їздів. В президії — маршал СРСР С. М. Будьонний, космонавт Володимир Комаров. Зустріч з Семеном Михайловичем. На моє запитання: «Як ви оцінюєте студентський трудовий рух?» легендарний полководець громадянської війни відповів: «Молодці, хлопці, хороша школа!... Тому я щасливий, що пізнав радість праці літніх семестрів, гордий тим, що ВСБЗ заслужив високу оцінку партії і XIX з'їзду ВЛКСМ.

3 стор.

Робочий кабінет Шіллера: вікно, стіл з небесним глобусом та рукоописами, скляна книжкова шафа з великою кількістю книжок, стіл з газетами й альманахами, стільці, клавесин, олійні пейзажі і портрети, гравюри, бюст поета.

Шіллер за столом дрімає на руках, повільно пробуджується, п'є стакан кофе; щось енергійно пише, кидав перо, підхоплюється, тре скроні, знову пише, бігає. Думас.

ШІЛЛЕР
Ніяк мені ця сцена не
дається!..

А він — він, чарівник, її
здолав би...

Стихія Гете... Сотня
мудреців

Її не здатна повно осягнути.

Симфонія божественної танти

Найперші лиши доступні нам.

А все...

(Заперечливо хитає головою)

Хто Тассо в нього? Вічний поєдинок

В одній людині двох начал

відмінних:

В особі з двох не створено

особи!

Кому ж урівноважувати їх

Незвіданими силами дано?..

Читаєш «Мейстер» — і

бачиш ідеал,

Трепетний, що на полицях

не скніє...

Вчить мудро нас, як право

берегти,

Природою дароване людині;

Вчить дихати на повні груди,

буино,

і світлом особистості своєї

Оссяювати сутінки життя...

Хто, щедрою природи вільний

син,

Герой дивних світовів являє?

Хто має вплив на тисячі

людів?..

Ватагом двору веймарського

хто

у радісних веселоах бува?

Мов юній бог з Олімпу,

залітає,

і, весь порив, горіння

молодече,

Він сам веде захоплену

юрбу

У водоверть безмежних

задоволень:

Святкових карнавалів,

маскарадів,

Протулянок у ліс, на

ковзанах...

Хто ж він, оцій шаленець

з сивиною,

Чия душа — не осінь, а

весна,

Що долами і горами шумує,

даруючи їм сонце і блакит,

Виблискує веселками розмаю,

Наповнює третмінням

вітерець

та арфами щемливими

Венери

Приваблює в сади її

трунові?..

В поезії і прозі —

нерозривний!

Це Прометей, що висновки

Спінози

Зрікає в полум'янистих

вірах;

Це Фауст, невдоволений

ніколи

Плодами вже здобутої

освіти,

Жадібний дух, з палим

передчуттям

Нової істини, і щастя,

і зірок...

Від болю хапається за груди,

сідає за стіл, перемагає

біль, випиває стакан кофе,

другою пише.

На авансцену виходить ін-

телігент з руками робочої лю-

дини, років 47, вкритий сиви-

ною, має прозирільний погляд,

в руках тростинка. Побачив-

ши Шіллера, що виходить з

протилежного боку, вклоняється.

ШІЛЛОТТА

Йоганн! Я рада бачити вас,

і він

Зрадіє, друже, вашому

приходу,

Та от біда: не слухає

мене!

Таку далеку подорож

затіяв,

Під вітер цей. І знову та ж

гарячка,

Легені, кашель, болі в голові

і грудях — він привоканий

до ліжка!

Иому б до літа вилежать,

так ні!

(Витирає хусткою очі)

Зайшов до Гете, правда —

на поріг,

Записку передав, що вже...

здоровий,

Що може з цілим світом

позмагатися!

А на обід до герцога

не піде,

Бо все нема коли, та

гордий...

ДАННЕКЕР

(Скрушує хитає головою)

Важче йому судилося

життя —

Мов каторжанину...

ШІЛЛОТТА

(Роздумує) То, може,

Підніметися, в нулак

зібралиси сили.

І, якщо їх трагедія нова,

Якій потрібні сили до

останку,

Не відberе, то з друзями

побуде.

Хоч хвилю, а побуде з вами,

так.

ДАННЕКЕР

Я вирішив новий ліпiti

бюст,

Бо той, у вас, — лиш проба

несмілива,

Лиш копія бліда того, що

серце

Підказує, бентежачи уяву.

(Жаво, урочисто)

Торвальдсена і Фідія рука
Величний образ витворить
тепер!
Я Фрідріха повинен бачити
нині.

До Шарлотти підходить мо-
лода служанка, дає їй конверт.

СЛУЖАНКА

Візьміть, шановна: Шіллеру
від Гете!

ШІЛЛОТТА

(Вере конверт)

Ми щиро вдячні другу,

передайте:

Що Фрідріху погано... зліг...

Відпише враз, ви знаєте

його.

Шарлотта і служанка зі слов-

ами «Дай боже! Ідуть за ку-

ліси. На авансцені Жермена де

Сталь (в знаменитому торбані)

і В. А. Жуковський.

ЖУКОВСЬКИЙ

Він драма про Росію пише. Я

Привіз Карамзіна йому книжки

Ta Ozerova p'essu про

Донського,

Альбом з офортами... Я знаю,

драма

Звичатиме не тільки про

Rosio...

О так і я в переклади свої

Вітчизни душу, я поет,

як син,

Що любить пісню матері,

вкладаю.

Натхнено опираючись на

інше,

Як на тверду основу, я...

Мережачи чутливо по

чужому,

Я задумом захоплений

палким,

Своє щось, неповторне,

вишиваю!